

Ковальчук Я.С.

Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського

ПОНЯТТЯ ТА ЕЛЕМЕНТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРАЦІВНИКІВ БЮРО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Статтю присвячено визначенню поняття та елементів адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України. Охарактеризовано наукові підходи до розуміння поняття «адміністративно-правовий статус». Доведено, що адміністративно-правовий статус є похідним від загального правового статусу. Аргументовано, що адміністративно-правовий статус посадової особи будь-якого державного органу або органу місцевого самоврядування має певні особливості, зумовлені завданнями та функціями, що покладаються на відповідний орган. Сформульовано авторське визначення поняття «адміністративно-правовий статус працівника Бюро економічної безпеки України».

Автором виявлено особливості адміністративно-правового статусу працівника Бюро економічної безпеки України. Доведено, що такі особливості зумовлені специфікою правового статусу самого Бюро економічної безпеки України як центрального органу виконавчої влади. Встановлено, що основні працівники досліджуваного органу є державними службовцями, та, відповідно, їх адміністративно-правовий статус характеризується всіма особливостями, притаманними державним службовцям.

З'ясовано структуру адміністративно-правового статусу та виявлено його елементи. Охарактеризовано основні елементи адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України. Встановлено, що одним з елементів адміністративно-правового статусу таких працівників, що відрізняє їх від статусу посадових та службових осіб інших державних органів та органів місцевого самоврядування, є повноваження. Автором визначено, що специфіка повноважень працівників Бюро економічної безпеки України як елементу їх адміністративно-правового статусу полягає у тому, що ефективність виконання їх реалізації тісно пов'язана з налагодженням взаємодії з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами та іншими особами.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, елементи правового статусу, посадова особа, детектив, аналітик, Бюро економічної безпеки України.

Постановка проблеми. Бюро економічної безпеки України є відносно новим органом, створеним з метою запобігання, виявлення, припинення, розслідування та розкриття кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності. Цей орган фактично було створено у січні 2021 р. на зміну ліквідованій Податковій міліції, як структурного підрозділу Державної фіскальної служби України, а також інших підрозділів боротьби з економічною злочинністю у складі правоохоронних органів. Такі зміни відбулися внаслідок проведення адміністративної реформи та з метою удосконалення правового статусу органу, покликаного протидіяти економічній злочинності.

Відповідно до ч. 1 ст. 19 Закону України «Про Бюро економічної безпеки України» до працівників Бюро економічної безпеки України належать особи, які є гласними і негласними штатними працівниками, з числа осіб, які мають спеціальні

звання, державні службовці та особи, які уклали трудовий договір з Бюро економічної безпеки України [1].

Таким чином, адміністративно-правовий статус працівників Бюро економічної безпеки України характеризується особливостями, зумовленими завданнями та функціями, що покладаються на відповідний орган.

Отже, з огляду на те, що новостворений орган певним чином відрізняється від ліквідованої Податкової міліції за своїми завданнями та функціями, а також статусом його посадових та службових осіб, визначення поняття та елементів адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України є актуальним напрямком дослідження сучасної науки адміністративного права.

Стан дослідження. Окремі питання адміністративно-правового статусу державних органів та їх посадових осіб досліджувалися такими вче-

ними, як Л.І. Аркуша, О.І. Безпалова, Д.О. Горбач, Ю.М. Кириченко, А. Колісник, Л.В. Крупнова, В.В. Люх, В. Сімчук, С.В. Стародубов та інші. Разом з тим, поняття та елементи адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України є недостатньо дослідженими та зумовлюють необхідність більш глибокого вивчення цієї проблематики.

Мета та завдання дослідження. Метою статті є визначення поняття та елементів адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України. Для досягнення цієї мети у статті виконано такі завдання: 1) охарактеризовано наукові підходи до розуміння поняття адміністративно-правового статусу державного органу та його посадових осіб; 2) визначено поняття адміністративно-правового статусу працівника Бюро економічної безпеки України; 3) з'ясовано традиційну структуру адміністративно-правового статусу посадової особи державного органу; 4) виявлено особливості деяких елементів адміністративно-правового статусу працівника Бюро економічної безпеки України; 5) сформульовано висновки стосовно найбільш характерних особливостей адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України.

Виклад основного матеріалу. Традиційно вважається, що адміністративно-правовий статус – це поняття, що відображає становище особи або органу у системі адміністративних правовідносин. Тобто цей статус фактично є галузевим та, відповідно, переймає на себе особливості, притаманні саме галузі адміністративного права.

У науковій літературі з цього приводу висловлюється думка про те, що основне призначення категорії «правовий статус» полягає у деталізації особливих ознак суб'єктів правовідносин, оскільки у визначенні правового статусу будь-якого суб'єкта акцентується увага саме на його ролі та місці у системі правовідносин та на його відмінності від інших суб'єктів [2, с. 126].

Інакше кажучи, становище суб'єкта в системі правовідносин визначається її правовим статусом, тобто закріпленими нормами законодавства сукупністю прав, обов'язків та інших елементів, що утворюють такий статус; саме останній вирізняє кожного конкретного суб'єкта з-поміж інших учасників відповідних правовідносин.

Л.В. Крупнова, досліджуючи питання адміністративно-правового статусу працівника Державної виконавчої служби України, доходить висновку про те, що загальний правовий статус визначає юридичні властивості, якості, що

є характерними для всіх інших статусів. У свою чергу, галузеві правові статуси конкретизують зміст загального статусу щодо конкретних видів правовідносин, які складаються в суспільстві, та можуть бути віднесені до категорії особливого (спеціального). Вчена уточнює, що статуси, що були отримані в процесі конкретизації, можуть розглядатися лише як такі, що належать до категорії особливого (спеціального) і, які відрізняються один від одного рівнем та ступенем конкретизації; ці статуси містять у собі з одного боку певні правові якості, які пов'язують їх із загальним та галузевими статусами, а з іншого боку – неповторні властивості, що складають його унікальну якісну та кількісну визначеність [3, с. 14].

Отже, адміністративно-правовий статус так само, як і інші галузеві статуси, є похідним від загального правового статусу. Останній, як правило, пов'язується з конституційно-правовим статусом, який визначає найбільш загальні та непорушні засади регулювання прав, свобод та обов'язків людини та громадянина, повноважень органів державної влади та місцевого самоврядування. При цьому адміністративно-правовий статус уточнює повноваження та компетенцію відповідних суб'єктів при їх вступі саме в публічно-управлінські правовідносини.

У науковій літературі висловлюється думка про те, що адміністративно-правовий статус громадянина України – це встановлене нормами адміністративного права положення громадянина України, що детермінується через можливість брати участь у адміністративних правовідносинах через наділення визначеними правами й обов'язками у сфері публічного адміністрування та здатність їх реалізовувати [4, с. 26].

У свою чергу під адміністративно-правовим статусом працівника митних органів В. Сімчук пропонує розуміти систему закріплених у нормативно-правових актах ознак, які визначають його роль, місце та призначення у системі правовідносин, вказують на його відмінність від інших суб'єктів та порядок взаємовідносин між ними [2, с. 126].

Ю.М. Кириченко, досліджуючи поняття та структуру адміністративно-правового статусу органів місцевого самоврядування, формулює таке визначення адміністративно-правового статусу органів місцевого самоврядування: їх правове положення у системі місцевого управління справами місцевого значення, що визначається за допомогою закріплення у чинному адміністративному законодавстві мети їх створення, територіальних меж діяльності кожного окремого

органу, їх взаємовідносин між собою, а також із членами територіальної громади, органами державної влади, підприємствами, установами, організаціями та їхніми посадовими особами, завдань, функцій, предметів відання, повноважень, гарантій діяльності та відповідальності, що дозволяє їм бути повноцінним учасником адміністративно-правових відносин [5, с. 46].

В.В. Люх у своєму дисертаційному дослідженні, присвяченому адміністративно-правовим засадам оптимізації діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансової безпеки держави, пропонує під «адміністративно-правовим статусом правоохоронного органу як суб'єкта забезпечення фінансової безпеки» розуміти закріплене нормами адміністративного права положення правоохоронного органу, яке характеризується його компетенцією, повноваженнями та відповідальністю у сфері фінансової безпеки держави [6, с. 4].

Отже, науковці, як правило, визначають такі ознаки адміністративно-правового статусу: 1) урегульований нормами адміністративного права; 2) визначає правове становище відповідного суб'єкта, що вирізняє його з-поміж інших учасників адміністративно-правових відносин; 3) визначає правове становище відповідного суб'єкта саме як учасника правовідносин, що виникають у публічно-управлінській сфері, причому, таке становище може бути повноважним (як правило, його займає суб'єкт владних повноважень – державний орган, орган місцевого самоврядування, їх службові та посадові особи та ін.) або зобов'язальне (суб'єкти приватного права – фізичні, юридичні особи, громадські формування без статусу юридичної особи) становище.

Досліджуючи поняття та особливості адміністративно-правового статусу, необхідно зауважити, що зміст цього статусу складає система елементів, з приводу переліку яких у науковій літературі висловлюються різні точки зору. При цьому, важливо врахувати, що структура адміністративно-правового статусу державного органу, органу місцевого самоврядування або іншої юридичної особи, тобто колективного суб'єкта, та статусу індивідуального суб'єкта, яким є, зокрема й працівник Бюро економічної безпеки України, відрізняються певними елементами. Характерно також, що адміністративно-правовий статус службових, посадових осіб або інших працівників державного органу або органу місцевого самоврядування є похідним від відповідного статусу органу, в якому вони проходять службу або займають певну посаду.

Зокрема, найбільш поширеним у науці адміністративного права є підхід, відповідно до якого структурними елементами адміністративно-правового статусу державного органу як складної юридично-теоретичної конструкції є: мета їх утворення та функціонування, завдання, функції, предмети відання, повноваження, гарантії діяльності та юридичної відповідальності [5, с. 46].

О.І. Безпалова та Д.О. Горбач пропонують виокремити два блоки у структурі адміністративно-правового статусу державного органу на прикладі Національної гвардії України, а саме: 1) структурно-організаційний блок, що включає два елементи: структурний (структура центрального апарату та окремих територіальних підрозділів, схема організаційного підпорядкування та розподілу функціональних повноважень); організаційний (нормативний порядок створення, реорганізації, ліквідації, порядок реалізації процедур внутрішньої та зовнішньої роботи відповідного органу, порядок взаємодії цього органу із іншими суб'єктами відповідних правовідносин); 2) компетенційний блок, що складається з двох елементів; повноваження, які включають систему прав та обов'язків, та підвідомчість (предмети відання), тобто об'єкти, предмети, сфери суспільних відносин, на які поширюються повноваження відповідного органу [7, с. 38].

Така позиція є досить обґрунтованою, однак компетенційний блок доцільно доповнити такими елементами, як мета, завдання та функції, а також принципи діяльності. При цьому такий структурний елемент як повноваження правильніше буде віднести до структури адміністративно-правового статусу посадової чи службової особи, оскільки державний орган має певні завдання та функції, що виконуються його посадовими чи службовими повноваженнями шляхом реалізації відповідних повноважень.

Що стосується структури адміністративно-правового статусу саме посадової чи службової особи, як індивідуального суб'єкта публічно-управлінських правовідносин, то ґрунтований підхід щодо визначення елементів такого статусу на прикладі персоналу органів публічної служби в правоохоронній сфері розроблений П.О. Комірчиєм. Зокрема, науковець у структурі адміністративно-правового статусу пропонує виокремити такі складові елементи: 1) наявність необхідного обсягу правосуб'єктності; 2) порядок зайняття посади (працевлаштування); 3) права та обов'язки (повноваження) персоналу органів публічної служби у правоохоронній сфері України; 4) обме-

ження персоналу органів публічної служби у правоохоронній сфері України; 5) принципи та гарантії, передбачені законодавцем для персоналу органів публічної служби у правоохоронній сфері України; 6) юридична відповідальність персоналу органів публічної служби у правоохоронній сфері України [8, с. 164].

У цілому можна погодитися з наведеною структурою адміністративно-правового статусу посадової та службової особи та з певними уточненнями застосувати вказаний підхід для окреслення структурних елементів адміністративно-правового статусу працівника Бюро економічної безпеки.

Враховуючи, що адміністративно-правовий статус посадової чи службової особи будь-якого державного органу чи органу місцевого самоврядування є похідним від правового статусу такого органу, важливо уточнити, що новостворене Бюро економічної безпеки України має на меті замінити підрозділи податкової міліції у складі Державної фіскальної служби України та економічні підрозділи Служби безпеки України і Національної поліції та стати єдиним центральним органом виконавчої влади, на який покладаються завдання щодо забезпечення економічної безпеки держави шляхом запобігання, виявлення, припинення, розслідування кримінальних правопорушень, що посягають на функціонування економіки держави; виявлення зон ризиків у сфері економіки шляхом аналізу структурованих і неструктурованих даних; оцінювання ризиків і загроз економічній безпеці держави, напрацювання способів їх мінімізації та усунення тощо [9, с. 42].

Таким чином, особливістю новоствореного органу – Бюро економічної безпеки України є те, що на нього покладається виконання комплексу завдань у сфері забезпечення економічної безпеки держави, починаючи зі здійснення інформаційно-аналітичної роботи та закінчуючи проведенням розслідувань у кримінальних провадженнях.

При цьому деякі науковці наголошують на доцільності та об'єктивній необхідності створення єдиного правоохоронного органу у сфері фінансової безпеки держави – Бюро економічної безпеки України, обґрунтовуючи таку думку тим, що до цього спеціалізоване законодавство України на рівні законів та підзаконних нормативно-правових актів закріплювало елементи адміністративно-правового статусу правоохоронних органів як суб'єктів забезпечення фінансової безпеки держави, але сукупно їх адміністративно-правовий статус був врегульований дещо фрагментарно та непослідовно [6, с. 4].

На противагу позитивному оцінюванню створення єдиного державного правоохоронного органу у сфері забезпечення економічної безпеки деякі науковці наголошують на неможливості створити цілком автономну структуру задля розслідування економічних злочинів, тому, на їх думку, доцільним було більш детально описати можливості взаємодії, координації та обміну інформацією між правоохоронними органами (особливо між новоствореними, які інколи перешкоджають один одному) хоча б на рівні керівництва [10, с. 177].

З цього приводу необхідно погодитися з тим, що створення єдиного державного правоохоронного органу у сфері забезпечення економічної безпеки України, наділеного самостійністю та автономністю, необхідно оцінювати у позитивному ключі, оскільки комплексність та уніфікованість у забезпеченні функціонування державного органу, як правило, створює умови для висування єдиних стандартів та гарантій діяльності такого органу з одночасним підвищенням відповідальності його працівників за зловживання своїм становищем та вчинення інших порушень законодавства, а також висуванням більш суворих вимог при здійсненні добору працівників. Крім того, єдність керівництва та комплексність завдань, на вирішення якого спрямовані дії відповідного органу, сприяють більшій ефективності реалізації завдань у сфері забезпечення економічної безпеки, а також попереджають можливість дублювання деяких повноважень різними правоохоронними органами.

З огляду на вищезазначене, необхідно уточнити, що «працівник Бюро економічної безпеки України» є уніфікованою назвою усіх співробітників зазначеного органу, проте їх статус може відрізнятися від конкретної займаної посади та умов роботи.

Зокрема, згідно з ч. 2 ст. 19 Закону України «Про Бюро економічної безпеки України» служба в Бюро економічної безпеки України є державною службою особливого характеру, що полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України. Час проходження служби в Бюро економічної безпеки України зараховується до страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби відповідно до закону [1].

Огляд положень ст. ст. 2, 15-19, 21 Закону України «Про Бюро економічної безпеки України» дозволяє виокремити такі основні категорії працівників Бюро економічної безпеки: директор – призначається на посаду Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України за пропозицією комісії з проведення конкурсу;

керівники територіальних управлінь та підрозділів центрального апарату Бюро економічної безпеки України; детектив – службова особа Бюро економічної безпеки України, уповноважена в межах компетенції, визначеної Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та Кримінальним процесуальним кодексом України, здійснювати оперативно-розшукову діяльність і досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Бюро економічної безпеки України; гласні і негласні штатні працівники, з числа осіб, які мають спеціальні звання; державні службовці та особи, які уклали трудовий договір з Бюро економічної безпеки України; аналітик Бюро економічної безпеки України – це особа, яка має спеціальне звання Бюро економічної безпеки України, основним завданням якої є здійснення кримінального аналізу з метою виконання завдань Бюро економічної безпеки України [1].

Виходячи з вищезазначеного, варто наголосити, що окремі складові елементи структури адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України можуть відрізнятися, залежно від того, яку саме посаду в зазначеному органі займає працівник.

Зокрема, спільними елементами у структурі адміністративно-правового статусу для всіх працівників Бюро економічної безпеки України можна вважати: 1) принципи та гарантії проходження служби (правовий та соціальний захист, грошове забезпечення та оплата праці працівників Бюро економічної безпеки України тощо); 2) контроль за діяльністю працівників Бюро економічної безпеки та їх відповідальність (створення для розгляду питань застосування дисциплінарних стягнень до осіб, які мають спеціальні звання Бюро економічної безпеки України, дисциплінарної комісії у складі семи осіб; створення при Бюро економічної безпеки України Ради громадського контролю у складі 15 осіб для забезпечення прозорості та суспільного контролю за діяльністю працівників; покладення на працівників Бюро економічної безпеки України за невиконання або неналежне виконання ними своїх обов'язків кримінальної, адміністративної, цивільно-правової, матеріальної та дисциплінарної відповідальності згідно із законом); 3) засади взаємодії з іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями; 4) порядок та підстави звільнення із займаної посади.

Водночас, такі елементи у структурі адміністративно-правового статусу працівників Бюро

економічної безпеки України, як порядок призначення та повноваження, відрізняються, залежно від того, яку саме посаду відповідний працівник займає в цьому органі (детектив, аналітик та ін.).

З цього приводу В.І. Мельник пропонує класифікацію повноважень правоохоронних органів щодо забезпечення економічної безпеки держави на: повноваження у сфері боротьби з правопорушеннями, забезпечення публічного порядку та безпеки, захисту (охорони) власності від протиправних посягань, забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних осіб та прав і законних інтересів юридичних осіб. При цьому науковець звернув увагу, що частково повноваження окремих правоохоронних органів у сфері забезпечення економічної безпеки держави дублюються, що викликано специфікою роботи цих органів [11, с. 13].

Цю проблему, як вже згадувалося вище, було частково вирішено утворенням єдиного органу у цій сфері – Бюро економічної безпеки України. Повноваження працівників цього органу можна класифікувати залежно від напрямків діяльності Бюро на такі основні види: 1) оперативно-розшукова діяльність та досудове розслідування; 2) аналітичне забезпечення досудового розслідування, оперативно-розшукової діяльності; 3) інформаційно-аналітична діяльність, що полягає у збиранні, проведенні аналізу, узагальненні інформації щодо кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Бюро економічної безпеки України, факторів, що їх детермінують, прогнозування тенденцій розвитку негативних процесів кримінального характеру в цій сфері.

Висновки. Таким чином, адміністративно-правовий статус працівника Бюро економічної безпеки України – це закріплена нормами адміністративного законодавства та суміжних галузей права (конституційного, трудового та ін.) система структурних елементів, що визначають правове становище відповідних працівників у сфері публічно-управлінських відносин, яке є похідним від правового статусу Бюро економічної безпеки України, та завдяки яким забезпечується можливість виконання завдань та функцій щодо забезпечення економічної безпеки держави, що покладені на цей орган.

Структуру адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України складають такі елементи: 1) порядок призначення працівників; 2) принципи та гарантії проходження служби; 3) контроль за діяльністю працівників Бюро економічної безпеки та їх відповідальність;

4) система повноважень працівників відповідного органу; 5) засади взаємодії з іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями; 6) порядок та підстави звільнення із займаної посади. Такі елементи адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України, як порядок призначення та повноваження, можуть відрізнятися, залежно від категорії посади, яку займає працівник.

Особливостями адміністративно-правового статусу працівників Бюро економічної безпеки України є те, що такий статус є похідним від правового статусу вказаного орган, що утворений як єдиний правоохоронний орган, на який покладається виконання комплексу завдань у сфері забезпечення економічної безпеки держави, починаючи зі здійснення інформаційно-аналітичної роботи та закінчуючи проведенням розслідувань у кримінальних провадженнях.

Список літератури:

1. Про Бюро економічної безпеки України: Закон України від 28.01.2021 № 1150-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1150-20#Text>
2. Сімчук В. Загальна характеристика адміністративно-правового статусу працівника митної служби. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. № 1(21). С. 123–127.
3. Крупнова Л. В. Адміністративно-правовий статус працівника Державної виконавчої служби України : дис. ... канд. юр. наук. Ірпінь, 2008. 177 с.
4. Білоус-Осін Т. І. Структура адміністративно-правового статусу громадянина. *Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру (з нагоди 30-річчя проголошення незалежності України та 25-річчя прийняття Конституції України)* : у 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 трав. 2021 р.); за загальною редакцією С. В. Ківалова. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. Т. 2. С. 25–29.
5. Кириченко Ю. М. Поняття та структура адміністративно-правового статусу органів місцевого самоврядування. *Юридичний бюлетень*. 218. Вип. 7. Ч. 2. С. 41–47.
6. Люх В. В. Адміністративно-правові засади оптимізації діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансової безпеки держави : дис. ... кан. юр. наук. Запоріжжя, 2021. 204 с.
7. Безпалова О. І., Горбач Д. О. Поняття та структура адміністративно-правового статусу Національної гвардії України. *Форум права*. 2017. № 5. С. 31–38.
8. Комірчий П. О. Структура адміністративно-правового статусу персоналу органу публічної служби у правоохоронній сфері України. Серія ПРАВО. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 50. Т. 3. С. 161–165.
9. Колісник А. Правовий статус, компетенція фіскальних та розвідувальних органів у секторі економічної безпеки держави. *Юридичний вісник*. 2021. Вип. 5. С. 36–45.
10. Аркуша Л. І., Стародубов С. В., Стоянов М. М., Торбас О. О., Шилін Д. В. Бюро економічної безпеки України: перспективи та ризики. *Право і суспільство*. 2020. № 6-2. Ч. 2. С. 172–177.
11. Мельник В. І. Адміністративно-правовий статус суб'єктів забезпечення економічної безпеки держави : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2016. 20 с.

Kovalchuk Ya.S. THE CONCEPTS AND ELEMENTS OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF EMPLOYEES OF THE BUREAU OF ECONOMIC SECURITY OF UKRAINE

The article is devoted to defining the concept and elements of the administrative and legal status of employees of the Economic Security Bureau of Ukraine. Scientific approaches to understanding the concept of "administrative-legal status" are characterized. It is proved that the administrative-legal status is derived from the general legal status. It is argued that the administrative-legal status of an official of any state body or local self-government body has certain features determined by the tasks and functions entrusted to the relevant body. The author's definition of the concept of "administrative and legal status of an employee of the Bureau of Economic Security of Ukraine" has been formulated.

The author revealed the peculiarities of the administrative and legal status of the employee of the Bureau of Economic Security of Ukraine. It has been proven that such features are due to the specifics of the legal status of the Bureau of Economic Security of Ukraine itself as a central body of executive power. It was established that the employees of the research body are civil servants, regardless of the position they hold, and, accordingly, their administrative and legal status is characterized by all the features inherent to civil servants.

The structure of the administrative-legal status was clarified and its elements were identified. The main elements of the administrative and legal status of the employees of the Bureau of Economic Security of Ukraine are characterized. It has been established that one of the elements of the administrative and legal status of such

employees, which distinguishes them from the status of officials and officials of other state bodies and local self-government bodies, is authority. The author determined that the specificity of the powers of the employees of the Bureau of Economic Security of Ukraine as an element of their administrative and legal status is that the effectiveness of their implementation is closely related to the establishment of cooperation with other state authorities, local self-government bodies, law enforcement agencies and other persons.

Key words: *administrative and legal status, elements of legal status, official, detective, analyst, Bureau of Economic Security of Ukraine.*